

APOSTOL BEZGREŠNE

LIST ČLANOVA VOJSKE BEZGREŠNE ISSN 1845-0253 Srpanj 2024.

BO.

APOSTOL BEZGREŠNE
List članova Vojske Bezgrešne

SRPANJ 2024.

NAKLADNIK:
Hrvatska Provincija sv. Jeronima
franjevaca konventualaca,
Zagreb, Sveti Duh 31

GLAVNI UREDNIK:
Zdravko Tuba

ODGOVARA:
Zdravko Tuba

**ADRESA UREDNIŠTVA
I UPRAVE:**
NACIONALNI CENTAR
VOJSKE BEZGREŠNE
Sveti Duh 31,
10000 Zagreb, Hrvatska
vojska.bezgresne@gmail.com
www.vojska-bezgresne.com

OIB:
18296769369

CIJENA:
Časopis se dijeli besplatno

**BROJ I NAZIV
ŽIRO-RAČUNA:**
Oni koji žele pomoći
apostolat Bezgrešne,
prilog mogu uplatiti:
IBAN:
HR272360001101734905

**GRAFIČKA PRIPREMA
I DIZAJN:**
Veritas - Glasnik
sv. Antuna Padovanskoga
Sveti Duh 33,
10000 Zagreb, Hrvatska
(01) 3777-127
www.veritas.hr

GRAFIČKO OBLIKOVANJE:
Ivica Beljan

LEKTURA:
Martina Horvat

TISAK:
"Denona d.o.o.",
Zagreb, Getaldičeva 1

ISSN: 1845-0253

SADRŽAJ

O. ZDRAVKO TUBA:
UVODNIK 3

O. ZDRAVKO TUBA:
NA PUTU S PUTOM 5

ZA SVIJET ŠAMO BROJ,
ZA NEBO SVJEDOK BOŽJE LJUBAVI 8

MARIO KOBAŠ:
MEDITACIJA O TRI ŽIVOTA 11

MARIO KOBAŠ:
HODOČAŠĆE U POLJSKU 14

LJUBAV PREMA DOMOVINI 18

ZAHVALA VRIJEDNIM RUKAMA 21

OAZA BEZGREŠNE -
HRVATSKI NIEPOKALANÓW 22

MARIJAN BALEN:
OBRAĆENJE 24

DUŠANKA ŠIMUNOVIĆ:
NIKADA NE DAJ
DA NAM LJUBAV BUDE NAVIKA 26

MLADI HODOČASNICI
OSVOJILI ZAGREB:
REKORDNIH 10 TISUĆA
HODOČASNIKA
NA 6. ANTUNOVSKOM
HODU MLADIH! 28

SALUS INFORMORUM,
ORA PRO NOBIS! 34

RAZMATRANJA
MOLITVENIH NAKANA
VOJSKE BEZGREŠNE 2024. 38

UVODNIK

Predragi čitatelji,
apostoli Bezgrešne,
pred nama je novi broj
lista članova
Vojske Bezgrešne
Apostol Bezgrešne.

S radošću ga darujemo
svima vama ponosni što
i po njemu možemo
zahvaliti Bogu na daru
života sv. Maksimilijana
M. Kolbea čije se
130. obljetnice rođenja
spominjemo ove 2024.
godine.

Duboko smo zahvalni
Stvoritelju što je u svojem
stvoriteljskom planu i
djelu stvaranja zamislio
i obogatio zemlju životom
koji nas i toliko godina
kasnije nadahnjuje
i potiče na pjesmu hvale
koju svako stvorenje
može pjevati svojem
Stvoritelju.

Život ovoga Božjega djeteta, čovjeka, svojim životnim hodom i ostvarenjem, predanjem Bogu i Bezgrešnoj, potiče nas na dubok odnos sa Stvoriteljem, našim nebeskim Ocem i Majkom Marijom, našom nebeskom Majkom. Neizmjerne je ovo stvarnost koju teško možemo proniknuti u svojoj njezinoj dubini, ako i sami ne živimo ovu povezanost Stvoritelja i stvorenja, Majke i djeteta. Svu trnovitost puta olakšava nam ovakav odnos i predanje Mariji, Bezgrešnoj kako ju je Maksimilijan štovao i kako i nas potiče – na predanje u potpunosti.

Dok se divimo, ujedno, i zahvaljujemo za dar vlastitog života, ali i života svakoga koga smo ikada susreli na oyozemaljskom putovanju. Život je dar i želimo ga živjeti darovano, raspjevano, odgovorno, zahvalno... Tekstovi u ovom broju potiču nas na promišljanje o životu darovanom svakom čovjeku u kojem se događa Božji život i Njegova ljubav. Znamo, ostvaruje se Božja ljubav po Djevici Mariji: "Sav taj 'sjaj sasvim jedinstvene svetosti' koji Mariju 'resi već od prvog časa njezina začeća' dolazi joj potpuno od Krista: ona je 'otkupljena na uzvišen način u vidu zasluga svo-

ga Sina. Više nego bilo koju drugu stvorenu osobu, Otac ju je 'blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim u nebesima, u Kristu' (Ef 1, 3). U njemu ju je izabrao 'prije postanka svijeta, da bude *sveta i neporočna* pred njim u ljubavi' (Ef 1, 4)" (KKC, 492).

U RADOSTI DAROVANA ŽIVOTA I 130. OBLJETNICE ROĐENJA NAŠEGA SVECA

o. Zdravko Tuba,
nacionalni asistent MI –
Vojske Bezgrešne
i urednik
Apostola Bezgrešne

NA PUTU S PUTOM

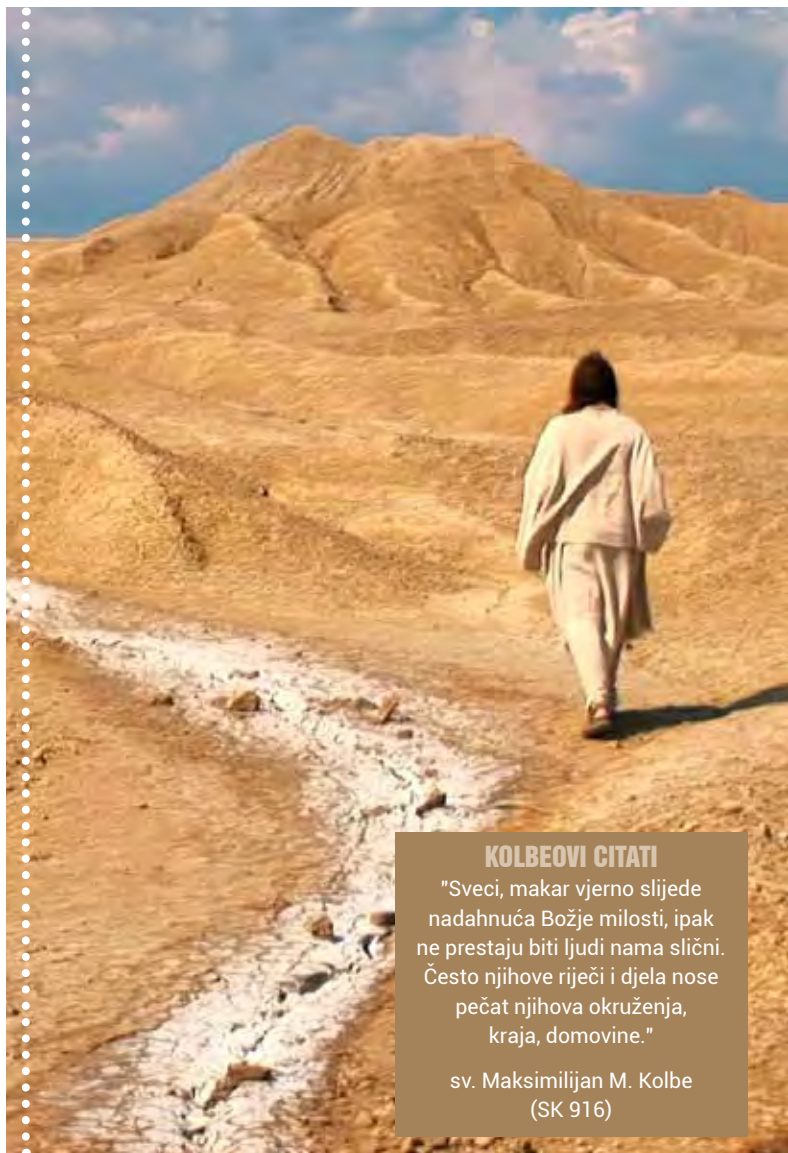
Piše: o. Zdravko Tuba

Predajući svoj život Bezgrešnoj odlučujemo se za hod s Njom u predanju Gospodinu. Ovakav hod uključuje način predanja, ali i put kojim hodamo do konačnog cilja. Njim su prije nas prošli mnogi, nama dragi i (ne)poznati a među njima je bio i sv. Maksimilijan Kolbe. Razmišljajući o putu i Putu, vidjet ćemo kako je sam Maksimilijan živio ovu stvarnost koju je i sam opisao u svojim pismima. Put satkan od mnogih manjih i većih, kraćih i dužih, lakših i težih dionica, ali uvijek put u zajedništvu s Njim i Njom. Kako nas vlastiti put vodi do Puta? Kako je doveo druge? Mudrace je vodila zvijezda, prava i stvarna, na nebu i na zemlji vidljiva, možemo li je nazvati: Puteva zvijezda?!

Evangelist Matej je zapisao: "Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti." (...) I gle, zvijezda kojoj vidješe izlazak iđāše pred njima sve dok ne stiže i zaustavi se povrĥ mjesta gdje bija-še dijete. Kad ugledaše zvijezdu, obrađovaše se radošću veoma velikom." (usp. Mt 2, 1 – 12). Mudraci su upućeni na put upravo onako kako je majka uputila maloga

Rajmunda na životni put: "Gledaj Zvijezdu!" Upravo onu zvijezdu koja će uvi-

jek pokazati put do štalice (srca svakog čovjeka) u kojoj se rađa Isus.

KOLBEOVI CITATI

"Sveci, makar vjerno slijede nadahnuća BoĹže milosti, ipak ne prestaju biti ljudi nama slični. Često njihove riječi i djela nose pečat njihova okruženja, kraja, domovine."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 916)

Isus je primljen u naručje Zvijezde. Život svakog čovjeka započinje s više ili manje vidljivom prisutnošću Majke uz zemaljske roditelje. Zemaljsko putovanje počinjemo u prekrasnom društvu i za taj smo put ohrabreni: "Život je put do neba. Otkud si došao? Božja ti je Providnost dala roditelje, namjestu i u vrijeme i u okolnostima u kojima se najbolje možeš spasiti" (SK 847).

Krist je put – On je Put. Put je Bog rođen kao čovjek u štatici od Marije koja nama pokazuje put i Put. Možemo pomisliti da je sve ovo igra riječi, ali ovo je igra stvarnosti našega života s Bogom, i Božjega života s ljudima s kojima je živio svoj zemaljski život, svojih trideset godina u tišini Nazaretu. Vrijeme odrastanja, vrijeme sazrijevanja, vrijeme skrovitosti, vrijeme kada u svojem životu možda doživljavamo da se ništa ne događa, da je sve tek zrno u zemlji koje treba jako dugo vremena da iznikne. Tišina i samoća zemlje, skrovitost, vrijeme je umiranja koje daje život. "Zrno je palo na put, stijenu, u trnje i na dobru zemlju" (usp. Mt 13, 1–9; Lk 8, 4–8). Rastresenost, okorjelost srca i požude. – Sabranost, ljubav, marljivost. Neobeshrabruj se ako tvoja sjetva ne donese roda. Život je kratak. Nakon smrti ne možeš postići zasluge. Sada je vrijeme postati svet" (SK 864).

Doista, Put je Bog predan brizi Marije i Josipa; Put je Bog Učitelj koji poziva učenike; Put je Bog objavljen u Kani u činu prvoga čuda; Put je Bog darovan po žrtvi vlastita života, u smrti – Uskrsli; Put je Bog vječni, Onaj koji je pobijedio smrt i darovao nam vječni život. Put je...

Pred nama je Put, kako kaže Kolbe: "Služi Gospodinu Bogu kao Bogu. Sada je vrijeme putovanja" (usp. SK 845). Marija je njime prošla življenjem stvarnosti vlastita života. Rođena oslobođena istočnoga grijeha, živjela je skromnost Nazareta vlastite obitelji. Susrećemo je u trenucima tišine i iščekivanja, susreta s anđelom, Božjim glasnikom: "U šestome mjesecu posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret" (Lk 1, 26). Doista, Marija je žena tišine i iščekivanja; Marija je žena predanja Božjoj riječi; Marija je žena davanja vlastita Sina, umiranja s Njim. Žena trpnje u tihoj postojanosti podno križa: "Uz križ su Isusov stajale majka njegova, zatim sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena" (Iv 19, 25). O patnji kao sastavnom dijelu putovanja piše Kolbe: "Gospodin Isus je trpio za tebe. Trpljenje je kraljevski put" (SK 864).

Marija je i svjedok Uskrsloga; svjedok Duhova; Marija je Posrednica i naša zagovornica.

”
**JA SAM
PUT I ISTINA I ŽIVOT:
NITKO NE DOLAZI OCU
OSIM PO MENI.**

(IV 14,6)

“

Izdvojiti ćemo samo jedan Kolbeov opis Njezine zaštite na putu: "Pokušavao sam doći k sebi i pripremiti se za naporan put i kuhanje u željezničkim vagonima pod zrakama tropskog sunca. Ali Bezgrešna, koja se čitavo putovanje nježno brinula za mene, i ovaj je put olakšala, tako da jedan dan i dvije noći u vlaku nisu previše naštetile mom zdravlju. Jedino što nisam mogao jesti" (SK 868).

Da, Marija je živjela Isusov put. Pozvani smo živjeti taj put, hoditi tim putom. S Marijom, i s Maksimilijanom Kolbeom to nam je lakše jer on je prošao tim putom te nam je ostavio savjete kako njime ići.

Spisi su smjernice za putovanje jer Kolbe je životom odjelotvorio Evanđelje koje nas uvodi u stvarnost života s Putom. Ponajprije, biti s Marijom poput učenika u svim životnim situacijama (radosti, zadovoljstva, straha, patnje, bolesti...): "I uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata" (Iv 20,19).

Evanđelist Luka je zapisao ono što svima želimo, srce koje gori ljubavlju, koje je ugrijano ljubavlju blizine Majke i Njezina Sina: "Tada rekoše jedan drugome: 'Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam

je otkrivao Pisma?'" (Lk 24, 32).

Da, poput svih koji su Ga do sada nasljedovali: "Nasljedujući Gospodina Isusa bit ćeš kralj, prijatelj, sin i baštinik Božji (usp. Iv 15, 14–15; Mt 25, 21). Bit ćeš toliko sretniji, koliko ga više budeš nasljedovao. Uistinu je nesretan i težak put propasti i ravnodušnosti. Budi Krist" (SK 845). Tako piše Kolbe ohrabrujući nas: "Nastavite uvijek ispunjavati sveta nadahnuća Majke, koja vas vodi putovima svetosti i uvijek budite radosni" (SK 861). "Budući da je Ona Isusova, Božja, tako će i svaka duša po Njoj i u Njoj postati Isusova, Božja, odnosno na puno savršeniji način nego bez Nje, ako je to uopće i moguće. – Tada će duše uzljubiti Presveto Srce Isusovo tako kako ga dotada nisu ljubile, jer će poput Nje uroniti u otajstvo ljubavi: križa, euharistije, kao što nikada do tada nisu uronile. – Ljubav Božja zapalit će po Njoj svijet i sažeći će ga i nastupit će 'uznesenje' duša iz ljubavi. Kada će to biti? Pobožanstvenjenje čitavoga svijeta u njoj i po njoj?" (SK 868).

Hajdemo i mi trčati kako bismo jednom poput Joba i sv. Maksimilijana mogli reći: "Noga mi se stopa njegovih držala, putem sam njegovim išao ne skrećući" (Job 23, 11); "Put predan u ruke Bezgrešnoj sretno je završio" (SK 865).

ZA SVIJET SAMO BROJ, ZA NEBO SVJEDOK BOŽJE LJUBAVI

**JUNAK OVE DRAME
ZAVRŠIO JE ŽIVOT KAO BROJ.
RODIO SE U ZDUNSKOJ WOLI
8. SIJEČNJA 1894.
NA KRŠTENJU JE DOBIO
IME RAJMUND.**

Majka ga opisuje kao živahna, vedra i pomalo svojeglava dječaka. No i osrednji psiholog otkriva u njegovim prvim porivima nešto mnogo dublje. Taj je dječak imao samosvojnu dušu koja želi stvarati i posjedovati sama. Već u ranom djetinjstvu, u vrtu koji nije bio vlasništvo roditelja, zasadio je nekoliko stabala koja je ushićeno promatrao kad se kao svećenik vratio iz Rima. Jednom je bez majčina znanja kupio jaje i odnio ga pod kvočku neke susjede. Htio je imati svoje pile. Ti prosjevi otkrivaju stvaralačku dušu dječaka." O spomenutom dječaku piše Yves Ivonides u svojoj knjizi *Maksimilijan Kolbe 16670*.

Autor otkriva mnogo detalja iz Kolbeova života koji su plod nutarnjih previranja i svakodnevnih opredjeljenja za Krista po Bezgrešnoj. Slijedeći tekst i razmišljajući o ovom životu kao da prepoznajemo ostvarenje opisana Nikodemova susreta s Isusom. "Kaže mu Nikodem: 'Kako se čovjek može roditi kad je star? Zar može po drugi put ući u utrobu majke svoje i roditi se?' Odgovori Isus: 'Zaista, zaista, kažem ti: ako se tko ne rodi iz vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje. Što je od tijela rođeno, tijelo je; i što je od Duha rođeno, duh je. Ne čudi se što ti rekoh: 'Trebalo da se rodite nanovo, odozgor.' Vjetar puše gdje hoće; čuješ mu šum, a ne znaš odakle dolazi i kamo ide. Tako je sa svakim koji je rođen od Duha'" (Iv 3, 4–8).

"Kraj je mjeseca srpnja 1941. Posljednji tjedan: od nedjelje 27. srpnja do ne-

djelje 3. kolovoza. U jednom od sljedećih dana tog tjedna zbio se događaj koji je odlučio o Maksimilijanovoj smrti. Što se dogodilo? Za vrijeme večernjeg prozivanja otkriveno je da je pobjegao jedan logoraš iz bloka 14, u kojem se nalazio Kolbe. Logorske sirene počele su panično zvižati. Cijeli logor odmah je saznao o čemu se radi. Ljudi iz bloka 14 skamenili su se. Je li moguće? Jedva zamislivo, ali dogodilo se. To je već bio treći pokušaj bijega iz logorskog pakla. Neki Klos, pekar iz Varšave, po povratku s rada na poljima uspio je pobjeći. Uzbuna u cijelom logoru. (...) Svi znaju, ako se ne pronađe bjegunac, desertorica iz njihova bloka otići će u smrt, u bunker gladi. Jer – u logoru vlada zakon kolektivne odgovornosti. Okrutan, ali neizbježiv. Na koga će sutra pasti kocka?" (Yves Ivonides, *Maksimilijan Kolbe 16670*, usp. str. 272–275).

Pala je kocka i za *donju haljinu* – znak dostojanstva – Onoga tko je darovao život za svakog čovjeka pa i za bacatelje kocke, znamo nam je to.

"Vojnici pak, pošto razapeše Isusa, uzeše njegove haljine i razdijeliše ih na četiri dijela – svakom vojniku po dio. A uzeše i donju haljinu, koja bijaše nešivena, otkana u komadu odozgor dodolje. Rekoše zato među sobom: 'Ne derimo je, nego bacimo za nju kocku pa komu dopadne'" (Iv 19, 23–24).

"I svanuo je jedan od posljednjih dana, blistav i vruć. Sunce je nemilosrdno peklo i zlatilo žita na plodnim poljskim poljima. U rano jutro svi su odjeli kao i uvijek krenuli na rad. Ostali su samo zatvorenci bloka 14. Postrojeni, u stavu mirno u logorskom krugu. Jasno, ni sada nisu dobili jelo. Tako postrojeni ostali su na suncu cijeli dan. Dakako, uz jaku vojničku stražu. Uskoro su se pojedinci počeli rušiti na zemlju. Straža je jednoga po jednoga bacala na gomilu. Sunce je nesnošljivo pržilo. Nitko im nije smio pomoći, pružiti gutljaj vode. Oko tri sata popodne dopustili sui m kratak predač i dali za obrok juhu. Zatim su morali ponovno u stroj. Tako do večeri. (...) Zatočnici bloka 14 stoje postrojeni u nekoliko redova. Prilazi Fritsch, mračan, kao olujni oblak. Progovorio je... Nije točno. Ti ljudi ne govore nego laju.

Kratko, hladno, odsječeno, prezirno. Izlajao je: 'Bjegunac nije pronađen. Desetorica će umrijeti!' I stane ispred prvog reda. Zmijaskim očima pilji u lica, a onda pokaže na prvu žrtvu. (...) Oni koje je sudbina mimoišla, dublje dišu. Osjećaju se najsretniji ljudi pod tim divnim i blagim večernjim nebom. Još jedanput je život sačuvan. Život? Da, jer je i takav život još uvijek život. (...) Jednoga je spasio plač i zapomagavanje. Spominjao je ženu i djecu i glasno se od njih opraštao, žaleći i njihovu i svoju sudbinu. Dakako, plakao je bez nade kao i svi ostali. Po svoj prilici, bio je posljednji odabranik. Tada je u jednom redu nastalo komešanje. Straža se trgnula i uperila oružje. Jedan je zatvorenik izašao iz reda i zaputio se prema komandantu. Pravo čudo: cijevi nisu planule! To je bilo toliko neobično i nezamislivo da se straža trenutačno zbunila. Tko je? Što hoće? Kako se usudi? Vratovi se istegnuše da ga vide. Poludio? Što se to događa?" (Yves Ivonides, *Maksimilijan Kolbe 16670*, usp. str. 272–275)

Dva rađanja: za svijet i za nebo. Smijemo li čitajući ovako težak sadržaj dati prostora mašti te na trenutač zamisliti djecu u majčinoj utrobi koja mogu međusobno razgovarati kao mi, ljudi, koja su međusobno povezana i svjesna kako dolazi dan pojedinog djeteta koje napušta sigurnost utrobe i rađa se u ži-

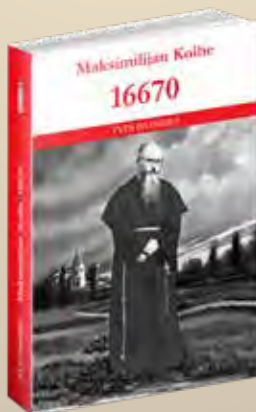
vot, ovozemaljski, jednako prolazan samo traje duže od 9 mjeseci i odvija se u drugačijim okolnostima. Kako bi ova djeca doživljavala rađanje, odlazak u svijet iz sigurnosti utrobe. I jedan i drugi dio našega života predvorje su i predokus neba koji je vječnost i život u punom smislu riječi, čak i više kako čitamo u Svetom pismu: "Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube" (1Kor 2, 9).

"Fritsch se naglo okrenuo i zapitao Kolbea koji je već prišao: 'Što hoćeš?' Kolbe je odgovorio da želi zamijeniti jednoga od osuđenih na smrt u bunker gladi, onoga koji je zativao ženu i djecu. Tada ga je Fritsch zapitao što je po zanimanju. Kada je saznao da je svećenik, dopustio je zamjenu" (Yves Ivonides, *Maksimilijan Kolbe 16670*, usp. str. 272–275).

Rođen je jedan novi život za nebo, jedan novi svetac koji je od zemaljskog rođenja želio biti svetac, i postao je! Upravo onako kako je jednom zapisao: "Ži-

vot je kratak. Nakon smrti ne možeš postići zasluge. Sada je vrijeme postati svet" (SK 864). Rođen je još jedan život – Franciszek Gajowniczek rodio se ponovno za ovozemaljski život, za život svoje obitelji. Trenuci koje pronalazimo u Nikodemovu pitanju s kojim počinje proces rađanja, novi život: "Zaista, zaista, kažem ti: tko se ne rodi nanovo, odozgor, ne može vidjeti kraljevstva Božjega!" (Iv 3, 3)

Uvijek i potpuno u predanju Bezgrešnoj kako i sam piše: "Teško je poželjati veću sreću od nepodijelnog predanja Bezgrešnoj" (SK 362).

NARUČITE NA ADRESI:
VERITAS - GLASNIK
SVETOG ANTUNA PADOVANSKOGA
SVETI DUH 33, 10000 ZAGREB
www.veritas.hr

MEDITACIJA O TRI ŽIVOTA

Piše: Mario Kobaš

Pronađi prostor za sebe, neko mirno mjesto koje najviše voliš. Mjesto gdje si ti – ti. Sjedni. Izdvoji nešto vremena ponajprije za sebe. Ova meditacija će ti poslužiti da upoznaš tri života. Dvije osobe koje su živjele 47 godina te većim dijelom i u istom vremenskom razdoblju. Treća osoba si ti.

Prva osoba je rođena od roditelja koji su bili tkalački radnici. Oni su živjeli u jednom malom stanu. Druga osoba je bila imućnija, a otac joj je bio vojni časnik.

I ti imaš roditelje. I ti si došao u neku obitelj. Da se sada vratiš u trenutak svog začeca, bi li prihvatio doći u tu obitelj? Bi li prihvatio proći sva iskustva koja si prošao do današnjeg dana? Bi li želio proživjeti svoj život? Zastani i razmisli.

Naši roditelji nas oblikuju, sredina u kojoj živimo nas oblikuje, pogotovo u prvim godinama kada smo nemoćni da o ičemu odlučujemo. Naši roditelji su imali ogroman utjecaj na nas. Na tebe. Kakvi su tvoji

roditelji, što si od njih primio? Jesi li zahvalan na njima ili im nešto zamjeraš? Zamjeraš li Bogu što te stavio u tu obitelj? Kakav si s time?

Okolina je izuzetno važna. Kakva je danas tvoja okolina? Koji su to ljudi s kojima se družiš? Sada imaš utjecaj birati osobe s kojima provodiš vrijeme. Kažu da smo prosjek pet osoba s kojima najviše provodimo vremena. Koji je to pet osoba s kojima najviše provodiš vremena? Je li Bog jedna od njih?

Objе osobe su u svojim dječaćkim danima bili ministranti, služili su Bogu pri oltaru.

Kako je prolazilo tvoje djetinjstvo? Po čemu ga pamtiš? Sjećaš li se svog prvog straha? Svoje prve ljubavi? Jesi li bio blizu ili daleko od Boga? Je li ti djetinjstvo bilo tužno ili sretno?

U jednom trenutku prvoj osobi se ukazala Gospa i dala mu da bira između dvije krune; bijele i crvene. Čistoće i mučeništva. On je odabrao obje. Dru-

ga osoba je otišla na ispovijed i nakon toga postoji mogućnost da je svećenik otkrio njegovu ocu ispovjednu tajnu. To je moglo uzrokovati potres u životu i odvajanje te osobe od crkve. Tada nastaju krive slike o Bogu.

Tko je tebi u životu prikazao Boga na način koji ti se čini neprimjeren? Kakve su sada tvoje slike o Bogu? Što misliš, postoji li Bog? Voli li te? Je li tebe netko odvojio od crkve? Što tvoje ponašanje govori o tebi, približavaš li ili udaljavaš ljude od Boga?

Svaka osoba na ovom planetu ima rane. I ti ih imaš. Jesi li oprostio onima koji su ti ih nanijeli? Koji su tvoji dominantni osjećaji? Ideš li naprijed?

Prva osoba se zanimala za tehniku, a druga osoba se voljela družiti sa svojim konjem, ponijem.

Što tebe ispunjava? Možda neke sitnice? Koji su tvoji talenti? Za koji posao, kada ga radiš, možeš reći da vrijeme ne postoji? To radi, tu ćeš biti dobar, to razvijaj.

Naše tijelo treba odmor. Kvalitetan odmor. Nalaziš li vremena za odmor važnog dijela tebe – tvoga tijela?

Prvi kreće za svećenika, a drugi kreće u vojsku.

I ti si negdje krenuo, u neku školu, možda na fakultet, na neko radno mjesto. Kako si donosio svoje životne izbore? Jesu li to bili tvoji izbori ili izbori tvojih roditelja ili tvojih prijatelja? Što misliš, čiji život živiš? Kada bi razlomio sve svoje misli bi li našao i jednu misao koja je izvorno tvoja? Ili bi to bile misli tvojih roditelja, nastavnika, prijatelja, svećenika? Koji stavovi te pokreću? Jesu li ti stavovi istiniti? Što misliš jesi li postao ono što želiš ili trebaš biti? Ili smatraš da je tvoj put nametnut? Stigneš li se vratiti na svoj kolosijek?

Jedan je imao ideal osvojiti svijet za Gospu, a drugi za Njemačku.

Imaš li ti kakve ideale? Kakvi su? Želiš li ti ostaviti trag na ovom planetu ili ti to nije važno? Ili misliš da su ideali nešto što je za djecu. Prazne priče. Ako su samo prazne priče, čemu onda uopće živjeti? Osoba koja misli da njezin život nema smisla, osoba je poražena duha. Ti budi pobjednik. Ne odustaj i kad je teško. Život je težak i pun je patnje. Smisao života nije sreća nego svetost. Želiš li biti svet? Prva osoba iz ove meditacije je željela da oni s kojima dijeli dane budu sveti. Smatrao je da se svetost postiže kada našu volju uskla-

dimmo s Božjom voljom. Želiš li ti uskladiti svoju volju s Božjom? Kakav si s time? Tvoje želje su važne. Tvoje želje su jeka tvojih dubina. One viču, iako nemaju glasa. Ignoriraš li svoje želje? Primjećuješ li prilike koje ti dolaze u životu? Jesi li spreman za njih? Nekada prilika dolazi, no ako nisi radio na sebi da budeš spreman kada dođe, možeš je promašiti. Razvijaš li sebe? Brineš li za svoj rast i razvoj? Samo osoba koja sebe razvija može ostvariti velike stvari. Sve što je vrijedno nalazi se na usponu, možemo reći na brdu. O tebi ovisi što će od tebe biti. Najveća nagrada za tvoj trud neće biti ono što dobiješ, nego ono što postaješ. Postaješ nova osoba.

Prvi osniva Vojsku Bezgrešne i vraća se sa studija u Poljsku, a drugi, kako

je bio u ratu, vodi svoju vojsku natrag u Njemačku.

Kakav si ti voditelj? Vodiš li ti koga? Kamo vodiš ljude? Kamo tvoje riječi i djela vode ljude? Sigurno nekoga vodiš; brata, sestru, majku, oca, razred, župnu zajednicu, tvrtku... nekoga vodiš. Jesi li opremljen da možeš druge voditi? Ako nisi, što činiš po tom pitanju?

Najveći voditelj na ovom svijetu je bio Isus Krist. Učiš li od njega? Voditelji određuju stav tima. Kakav je tvoj životni stav?

Obojica su se nečega odrekla. Prvi se odrekao svega i postao svećenik, a drugi se odrekao svoga nasljedstva.

Navike su 40% našeg ponašanja. Kakve su tvoje navike? Pomažu li ti da budeš bolja osoba? Čega si se spreman odreći? Ti si

KOLBEOVI CITATI

"Kako se onda ne truditi što više približiti njoj, Bezgrešnoj, i ne privlačiti k njoj duše braće i u domovini i izvan nje, duše svih i svakoga pojedinačno, koji jesu i koji će biti. – To je cilj Viteza Bezgrešne, cilj Vojske Bezgrešne, cilj Niepokalanowa."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 1087)

vlasništvo onoga čega se ne želiš odreći. Jesi li nečiji rob?

Prvi pokreće časopis, a drugi ide u ratove.

Čemu ti težiš, što ti radiš? Ideš li u ratove s ljudima, ogovaraš li, svađaš li se s njima? Boriš li se s njima ili stvaraš bolji svijet? Kakve su tvoje aktivnosti? Jesi li uključen u nešto veće od sebe samoga?

Život im nije bio lak. Prvi se bori s jednim plućnim krilom, "lije krv, znoj i suze" a drugi također lije krv, name, sudionik je ubojstva i završava u zatvoru.

Lijem li ja "krv, znoj i suze" ili drugi plaču zbog mojeg ponašanja? Kakav sam? Kakvi su moji odnosi s ljudima? Znam li se odnositi s ljudima ili mi ljudi nisu važni? Istraživanja su pokazala da dobri odnosi čine ljude zdravijima i sret-

nijima. Usamljenost nas ubija, a društvene veze su dobre za ljude. Život u središtu konflikta je loš za zdravlje. Dobar život je saktan od dobrih veza. Kakav si ti u odnosima s ljudima? Voliš li ljude ili ih trebaš?

Prvi gradi grad, a drugi izlazi iz zatvora i gradi logor.

U tvojim zrelim godinama gdje je tvoj život? Što ti gradiš? Kriviš li druge za svoje neuspjehe? Očekuješ li od drugih da te usreće? Kad-tad ćeš se susresti s čovjekom u ogledalu. Njemu nećemo moći lagati.

Prvi kupuje strojeve, a drugi plinske komore.

I ti biraš. Na što ti trošiš novac, život i energiju? Na nešto važno ili nevažno? Jesi li zadovoljan životom koji živiš?

Prvi obraća ljude, a drugi ih ubija. Možda je ubio oko 3-4 milijuna ljudi.

Tvoj će život taknuti stotine, tisuće života. Što ćeš im dati? Hoće li tvoje riječi biti "smeće" ili poticaj nekome da raste?

Svatko od nas ima knjigu svog života i svaki dan je pred nama prazna stranica. Ti sam pišeš što želiš u nju. Također, pišeš i u knjige tuđih života. Što si danas napisao u knjige tuđih života? Jesu li to bile riječi ohrabrenja? Jesu li to bile pohvale i riječi podrške? Je li to bila konkretna pomoć ili barem osmijeh? Ili su tvoje riječi bile takve da druge nisu izgrađivale ili još gore, da su im gazile duh? Sve je ostalo zapisa-

no. Ništa ne možeš obrisati. Ništa. Možeš samo prihvatiti izrečeno. Razmisli, za koliko osoba misliš da si im zaista pomogao da postanu bolji ljudi?

Prva osoba iz naše meditacije je Maksimilijan Kolbe, koji svoj život završava smrću u logoru Auschwitz. Druga osoba je Rudolf Höss, upravitelj najzloglasnijeg logora na svijetu – Auschwitzta. Maksimilijan je postao svet, a Rudolf je nakon rata osuđen i obješen kod Auschwitzta.

Kakva će biti tvoja smrt? Ona će doći. Više te neće biti. Nećeš ništa više moći reći. Nikoga zagrliti. Ništa napraviti. Biti će kasno za sve prilike, za sve planove, za sve želje. Za sve. Hoćeš li biti zadovoljan svojim životom? Zastani i daj ocjenu svojem životu. Onakav kakav je. Iskreno. Od 1 do 5. Netko je rekao da svaki čovjek ima dva života, a da drugi život počinje kada shvatiš da imaš samo jedan život. Jesi li svjestan da ćeš umrijeti? Da je život na Zemlji kratak? Nemoj ga promašiti. Navijam za tebe. Svim srcem.

Postoji li nešto što želiš ostaviti? Sigurno ćeš nešto ostaviti. Već sada ostavljaš nešto. Ostavljaš svaku svoju riječ koju izgovoriš. Ostavljaš ono što danas odlučuješ biti. Postaješ onakav kakav ti je stav. Koji ćeš trag ostaviti kada te jednom ne bude bilo na Zemlji? Što će o tebi pisati? Samo datum kada si rođen i umro ili ipak nešto više? Tvoj život je važan. Ti si važan.

HODOČAŠĆE U POLJSKU

Piše: Mario Kobaš

NA USKRSNI PONEDELJAK, 1. 4. 2024., U RANOJUTARNJIM SATIMA 50-AK HODOČASNIKA SE ZAPUТИLO NA HODOČAŠĆE IZ VINKOVACA U POLJSKU. HODOČAŠĆE JE ZAPOČELO SVETOM MISOM U CRKVI SV. ANTUNA PADOVANSKOG U VINKOVACIMA. SVETU MISU JE PREDVODIO FRA JOSIP BLAŽEVIĆ, OFMCONV., KOJI JE UJEDNO BIO I SUORGANIZATOR I DUHOVNI VODITELJ OVOG HODOČAŠĆA.

Nakon svete mise hodočasnici su se zapuťili autobusom u najpoznatije marijansko svetište u Poljskoj, odnosno u Czestochowu na Jasnu goru. Tamo su stigli u večernjim satima te prisustvovali molitvi pred ikonom Majke Božje Czestochowske. Katedralu, odnosno svetište gdje se nalazi ikona, više je puta pohodio i papa sv. Ivan Pavao II.

Sutradan, u utorak, hodočasnici su slavili svetu misu u kapelici jasnogorske Gospe. Nakon svete mise vodić ih je upoznao s vjerom i povijesti poljskoga naroda vodeći ih kroz marijansko svetište na Jasnogori u kojem se nalazi i izuzetno dojmljivi križni put. Posebno zanimljivo je bilo ćuti nešto više o povijesnoj povezanosti hrvatskog i poljskog naroda.

Nakon posjeta Jasnogori hodočasnici su nastavili putovanje do sljedećih odredišta od kojih je prvo na redu bilo u Zduńskoj Woli. U tom mjestu hodočasnici su posjetili rođnu kuću sv. Maksimilijana Kolbea te crkvu gdje je kršten. Sljedeće odredište su im bile Pabianice gdje se Maksimilijanova obitelj preselila kada je on bio dječak. Hodočasnici su u Pabianicama su posjetili crkvu gdje je Maksimilijan kao dječak imao viđe-

nje Majke Božje koja mu je ponudila da bira između dvije krune; bijele i crvene. On je odabrao obje. I ćistoću i mućeništvo koje je uslijedilo u dobi od 47 godina života. Nakon posjeta Pabianicama hodočasnici su predvećer stigli u Niepokalanów, odnosno u "Grad Bezgrešne" koji je osnovao sv. Maksimilijan Kolbe. Zajedno sa svojom

APOSTOL BEZGREŠNE

braćom izgradio je i organizirao grad i zajednicu koja je djelovala na slavu Božju. Grad je imao različite službe koje su bile važne za funkcioniranje zajednice i samog grada.

Nakon večere hodočasnici su imali slobodnu večer koju se neki iskoristili za molitvu u kapelici trajnog klanjanja Presvetom sakramentu. Kapelica ostavlja poseban dojam, a njome dominira kip Majke Božje koja u sebi ima Presveti sakrament.

Osim hodočasnika koje je vodio fra Josip Blažević na hodočašću u Poljskoj su bili i hodočasnici koje je vodio fra Željko Klarić, OFMConv. Te dvije skupine hodočasnika imale su i dio zajedničkog programa, ponajviše u srijedu 3. 4. 2024. kada su zajedno provele dan u Niepokalanówu. Nakon jutarnje svete mise koju je predvodio fra Željko Klarić, hodočasnici su imali priliku poslušati meditaciju o životu Maksimilijana Kolbea, ži-

votu upravitelja zatvora u Auschwitzu te o svojem životu. Nakon kraćeg odmora hodočasnici su nastavili s upoznavanjem povijesti "Grada Bezgrešne" te s upoznavanjem života i ostavštine sv. Maksimilijana Kolbea. U muzeju i vatrogasnom domu nalaze se brojni predmeti koji pobliže opisuju i život u Niepokalanówu.

Na obližnjem groblju samostana posjetili su grob Franje Gajowniczeka umjesto kojeg je fra Maksimilijan dragovoljno dao život u koncentracijskom logoru. Naime, poznata je priča kako je u logoru u Auschwitzu deset osoba trebalo biti pogubljeno u bunkeru gladi jer je jedan zatvorenik pobjegao. Maksimilijan je čekao u redu za izbor zatvorenika koji će ići u bunker gladi, no nije bio prozvan. Kada je Franjo Gajowniczek prozvan kao jedan od deseterice koje čeka smrt, on je rekao kako ima obitelj, na što je reagirao Maksimilijan i izrazio želju da preda svoj život umjesto njega, što mu je omogućeno. Na taj način se ispunio dio viđenja koje je Maksimilijan imao kao dijete kada mu je Gospa ponudila crvenu krunu mučeništva. Poslijepodne su hodočasnici poslušali zanimljivo predavanje o psalmima koje je održao fra Željko Klarić.

Četvrtak je bio predviđen za obilazak Varšave, glavnog grada Poljske.

Hodočasnici su razgledali znamenitosti važne za vjeru i kulturu Poljske. Uz

pokoju humorističnu dosjetku vodič ih je proveo kroz stari grad te ih je upoznao s poviješću Varšave. U starom gradu se nalazi i crkva gdje su posmrtni ostatci bl. Stefana Wyszyńskog, poljskog nadbiskupa i kardinala. On je bio kardinal u vrijeme komunističke vladavine te je bio zatvoren i u kućnom pritvoru. On je dočekaio papu Ivana Pavla II. 1979. g., odnosno kada je prvi puta posjetio Poljsku nakon što je izabran za papu. U slobodnom dijelu programa dio hodočasnika je obišao i crkvu u čijem se zidu čuva srce Frederica Chopina.

Hodočasnici su 5. 4. 2024., otišli iz Niepokalanówu u Oswiecim (Auschwitz i Birkenau). Posjetili su najzloglasniji nacistički koncentracijski logor koji je sada pretvoren u muzej. Ondje su posjetili zgrade u kojima se nalaze razne slike i stvari od osoba koje su tamo ubijene. Izvana su mogli vidjeti i ćeliju u kojoj je smrtonosnom injekcijom fenola ubijen Maksi-

milijan Kolbe. Muzej je izuzetno posjećen stoga se nije bilo moguće zaustavljati na određenim mjestima kako bi se još više doživjela muka koji su zatvorenici proživljavali.

Nakon logora hodočasnici su posjetili Wadowice, odnosno rodnu kuću sv. Ivana Pavla II. koja je sada pretvorena u muzej bogat izvornim predmetima vezanim uz njegov izuzetan život. U predvečer dana stigli su u Krakow gdje su se odmorili prije sljedećeg dana hodočašća.

Subota je bila predviđena za posjet raznim mjestima u Krakowu. Najprije su posjetili svetište Ivana Pavla II., gdje se između ostalog nalazi i odjeća u koju je bio obučen za vrijeme atentata. Uoči nedjelje Božjeg milosrđa bili su u samom svetištu gdje su slavili svetu misu i imali priliku bolje upoznati život sv. Faustine Kowalske. Zanimljivost je da je papa Ivan Pavao II. Faustinu Kowalsku proglasio svetom te uveo blagdan Božjeg milosrđa.

Poslijepodne je predviđeno za obilazak samog grada Krakówa koji je do 17. stoljeća bio prijestolnica Poljske te se nalazi na listi svjetske baštine UNESCO-a. Uz pratnju turističkog vodiča mogli su čuti nekoliko mitova te naučiti nešto novo o samom mjestu prolazeći gradom u kojem je *Karol Wojtyła*, budući papa Ivan Pavao II. proveo dio svojeg života. Između ostalog posjetili su glavni gradski trg te brdašce Wawel sa svojim znamenitostima.

U nedjelju su posjetili rudnik soli u mjestu Wieliczka čiji su gornji dijelovi pretvoreni u muzej. U muzeju, tj. rudniku soli sudjelovali su na svetoj misi, što je posebnost ovog hodočašća. Naime, ne pruža se svaki dan mogućnost imati svetu misu pod zemljom. U tom rudniku se nalazi i najveća podzemna crkva na svijetu, odnosno crkva sv. Kinge koju su hodočasnici i posjetili. Ona se nalazi na 110 metara dubine. Vratili su se u noćnim satima u Vinkovce.

LJUBAV PREMA DOMOVINI

Sigurno smo u svojem školovanju barem jednom trebali napisati zadaćnicu iz hrvatskog jezika, na temu o domovini: moja domovina, domovina se voli... (kako, kada, gdje...). Mnogi na različite načine pokazuju svoju ljubav ili svoju ljubav pretaču u djela za domovinu. Zanimljivo je uočiti čitajući Spise II. kako sv. Maksimilijan započinje pismo broj 1104a napisanog u Mugenzai no Sono, prije kolovoza 1935.: "Nedavno, čitajući japanski katolički tisak, zapazio sam ispisana imena brojnih glasovitih domoljuba, istovremeno i gorljivih katolika iz svih zemalja. I ja želim predstaviti jednog vrlo značajnog domoljuba." I dok on dalje piše o maršalu Józefu Piłsudskom iz Poljske mi ćemo istaknuti hodočasnički put koji

KOLBEOVI CITATI

"Koliko je još zla u našoj domovini!!! Možemo li ostati ravnodušni na to? Zlo raste, zaraza se širi po gradovima i selima i truje, posebno mladež. A tko to može spriječiti? Bezgrešna."

sv. Maksimilijan
M. Kolbe
(SK 1019)

KOLBEOVI CITATI

"Molim Vas da se ne brinete kada pritisnu nevolje, nego sve činite u bezgraničnu predanju Bezgrešnoj."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 380)

povezuje mjesta od Osijeka do Dubrovnika – *Marijanski zavjet za Domovinu*. Jedan je od oblika konkretnih ljubavi za darovanu nam domovinu Hrvatsku. Mnogi su se i ove godine uključili u ovaj oblik ljubavi kojoj je drugo ime žrtva, požrtvovnost, hod u zajedništvu i molitvi... i to ne samo na glavnoj, već i na priključnim rutama ovoga zavjetnog hoda. Iz Marijina svetišta po 6. puta krenula je skupina hodočasnika, 25. lipnja, koja je svoje teškoće i molitve, radosti i nade ujedinila sa svi-

KOLBEOVI CITATI

"Mi Vitezovi Bezgrešne, muževi i žene, nemojmo se ograničiti samo na našu domovinu, dapače, nemojmo štedjeti molitava i napora da Ona, Bezgrešna, postane što prije Kraljicom čitavoga svijeta i svake duše ponaosob."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 1006)

ma koji na ovakav način izražavaju svoju ljubav prema domovini. Sveto je to djelo, oduvijek, ta i Isus je imao domovinu ovdje na zemlji, a i sv. Maksimilijan Kolbe nas potiče na iskazivanje konkretne brige i zauzetosti i to riječima koje vrijede ne samo za njegovu domovinu i područje misijskog djelovanja, već i svaku dušu: "Na kraju molimo sve dobre duše da nas i dalje moralno i materijalno podupiru, molimo za gorljivost u radu za zajedničke interese Crkve i naše Domovine, koja tako nasušno treba "život iz vjere" (SK 929).

ZAHVALA VRIJEDNIM RUKAMA

Sveti Maksimilijan piše:
"Sutra u 2 sata ujutro njih
deseterica moraju ustati
kako bi stigli poslati
siječanjski *Vitez*"
(SK 866i).

U današnjem vremenu
sv. Maksimilijan bi
sigurno zahvalio vrijednim
rukama naših volontera na
Svetom Duhu koji redovito

pakiraju svaki prosinački
broj *Apostola Bezgrešne*
kako bi došao u ruke svih
štovatelja Bezgrešne.

Odsrca im zahvaljujemo
za spremnost darivanja
sebe u vremenu i
konkretnom djelu.
Tako nastavljaju želju i
djelovanje našega sveca
koji kliče:

**"SLAVA BEZGREŠNOJ
ŠTO JE DALA
DA SE VITEZ OTISNE
I POŠALJE NA
VRIJEME"
(SK 866e).**

KOLBEOVI CITATI

"Neće se u njihovim
dušama roditi Isus osim
po Bezgrešnoj Mariji, niti će
u njima rasti, činiti ih sebi
sličnima osim po Onoj
u čijem je krilu rastao
Čovjek – Bog: Isus."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 868)

OAZA BEZGREŠNE - HRVATSKI NIEPOKALANÓW

U MARIJINU SVETIŠTU U MOLVAMA NASTAJE NOVI NIEPOKALANÓW ZA HRVATSKI NAROD

Zajedno sa sv. Maksimilijanom Kolbeom možemo reći:
"Najvažnije je da je Niepokalanów Njezin – da pripada Bezgrešnoj.
To je uistinu njegova osnovna bit" (SK 335).

Svjedoci smo svakodnevnog razvoja i izgradnje Duhovno-pastoralnog centra "Oaza Bezgrešne".
Uz vašu pomoć predragi dobročinitelji, koliko nam je moguće trudimo se i radimo na njegovoj izgradnji zahvalni Bogu
koji nam daruje mogućnost izgrađivanja prostora u kojem će djeca, mladi, obitelji i osobe u zrelim godinama
pronalaziti oazu svojih života predajući se potpuno u ruke Bezgrešne, svoje nebeske Majke.

"Bezgrešna će, ako želi, ukloniti sve zapreke i stvoriti sebi Niepokalanówe u svakoj zemlji" (SK 397).

KOLBEVI CITATI

"U njezinu krilu duša se mora preporučiti po uzoru na Isusa Krista. Mlijekom svoje milosti Ona mora hraniti duše, maziti ih, odgajati, kao što je hranila, milovala i odgajala Isusa."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 1209)

PREDRAGI APOSTOLI BEZGREŠNE, U OBJEKTU KOJI JE STAVLJEN POD KROV POTREBNO JE UREĐENJE SRCA, SREDIŠNJEG DIJELA OAZE – KAPELICE BEZGREŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE U KOJOJ ĆE BITI CJELODNEVNO KLANJANJE PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU, PRIKAZIVANJE VAŠIH NAKANA I POTREBA, ZAHVALNOSTI U MOLITVI PRED ŽIVIM ISUSOM KRISTOM.

ZAHVALJUJEMO SVIMA KOJI NAM ŠALJETE SVOJE PRILOGE I TAKO SE UKLJUČUJETE U IZGRADNJU OVOGA BOŽJEGA DJELA PO ZAGOVORU BEZGREŠNE. SVI ONI KOJI ŽELE SEBE UGRADITI U DUHOVNO-PASTORALNI CENTAR "OAZA BEZGREŠNE" SVOJ PRILOG MOGU DAROVATI – POSLATI NA:

IBAN: HR2723600001101734905
opis – mail uplatitelja

Unaprijed zahvaljujemo svima na dobroti i otvorenosti, a zagovor Bezgrešne neka prati ovo lijepo djelo za kršćansko lice našega naroda po želji i molitvi sv. Maksimilijana M. Kolbea u istinskoj pravедnosti i svesrdnoj zauzetosti te izgradnji zajednice evanđeoskog zanosa vječne ljubavi u svijetu i društvu.

"I vjerujem da su svi koji rade u Niepokalanówu, barem bi trebali biti, spremni učiniti sve za Bezgrešnu. Naime, ne mogu zamisliti vojsku gdje bi general morao pitati vojnika želi li poći na ovu ili onu bojišnicu i – čekati odgovor." (SK 521)

OBRAĆENJE

Piše: Marijan Balen

Kao mladac usnio sam tako zoran i jasan san da ni danas nisam siguran nije li to ipak bilo stvarno.

Lebdio sam iznad svojeg usnulog tijela!

Mogao sam se snagom svoje volje kretati zrakom po želji gore-dolje, lijevo-desno, u krug i pritom promatrati svoje nepomično tijelo. Sjećam se kako je bilo ugodno. Zabavljalo me iskušavati što sve mogu. Sve je bilo tako novo – nedoživljeno.

Najdojmljiviji bio mi je odnos prema tom usnulom tijelu! Moje tijelo nije mi bilo važno. Pitao sam se jesam li uopće bio živ, no bez imalo straha...

Kasnije sam saznao da sam sanjao o levitaciji da je to poznata i ne isuviše rijetka pojava, pa čak i ne mora biti san (tako je bilo u životu svetaca).

Prošla su desetljeća, sjedine su prošarale moju kosu. Rodila se djeca, unučići rastu. O, koliko divnih događaja, doživljaja, radosti, naravno, i briga, i tuge zbog odlazaka nekih dragih ljudi.

Život, međutim, uz radost vjere, uz crkvu, uz Mariju, uz Isusa, uz molitvu, blagoslove i ljubav Božju, svaki Božić, Uskrs, krstিকে, vjenčanja, hodočašća, uz obilje susreta s divnim ljudima gradili su u meni o-sjećaje poštivanja, zahvalnosti, hranili su moju dušu, snažili iz dana u dan moju vjeru...

MEĐUTIM...

Naravno, dragi moji vjernici, malo sam toga zavrijedio, a puno više dobio na dar.

Jasno, griješio sam, pa onda išao na ispovijed, pa na svetu misu, pa griješio, pa ispovijed, pa pričest, pa molitva, pa griješio, pa postio, vršio pokoru, pa griješio, i tako iz dana u dan, iz mjeseca u mjesec, iz godine u godinu.

Oprošteno mi je svih sedamdeset puta sedam!

I onda sam shvatio da je sada dosta! Ne zbog Isusa, iako mislim da njegove brojke nisu slučajne, nego zbog samoga sebe.

IODLUČIO SAM SE OBRATITI!

Ja ću se obratiti! Odluka je donesena! Imam dosta godina. Sam Bog zna koliko ću još živjeti na ovome svijetu. Držim li do svojih vjere, Crkve, svetinja moram spašavati svoju dušu. Prvo mi je odreći se svih grijeha – mišlju, riječju, djelom i propustom! Dakle – na ispovijed! Nije

prošlo dugo pa na ispovijed! Pa opet uz sva nastojanja, iskrene molitve, klečanja, klanjanja, traženje pomoći dragih svetaca – opet na ispovijed!

Idem u Međugorje premiloj Gospi! Na Podbrdu molim Majčicu da mi ispovijed bude valjana, potpuna, da se sjetim svega važnoga za reći. Supruga i ja među prvima stojimo pred ispovjedaonicom. Ispovijed. Pokora. Krunica – radosna otajstva! O Bože, kako ću? Neću stići na pričest. Otvaram vrata i čujem s razglasa: "Vjerujem u Boga Oca Svemogućega..."

Kakva radost! Kakvo olakšanje! Lebdi mi duša, čista, lagana. Sretni i zagrljeni molimo krunicu. Bilo je prelijepo i trajalo je, pa... mogu reći... neko vrijeme.

Ponovo ispovijed! Bilo me je stid. O, kako sam bijedan! Zar se uz sve molitve, nastojanja, traženja pomoći ne mogu obratiti. Pa ja sam vjernik. Odavno sam se obećao Isusu da sam Njegov. Zašto mi nitko nije rekao kako se teško obratiti? Zar je to uopće moguće?

Što mi je činiti? Kad će se već nešto promijeniti, dogoditi?

Prolaze godine. Supruga i ja molimo svaki dan, iskreno, s radošću. Vesele nas posjeti svetištima. Upijamo ljepotu Duha Svetoga od Šumanovaca, Dragotina, Voćina, Marije Bistrice, Ludbrega, Karlovca,

Veprica do Šibenika, Zadra, Trsata...

Naravno da idem na ispovijed...

I onda jednog dana na klecalu pred Isusom (ne na križu, nego pred statuom) zamolim Isusa:

"Mileni moj Bože, Isuse blaga i ponizna srca, ponizno te i ponovno molim, ne znam dalje, obrati me!"

Te večeri ponovo sam usnio san o lebdenju. Isus me držao za ruke. Letio sam kamo me On vodio!

Sutradan su me napustile tjelesne napasti, mogao sam kao s nekim odmakom od tijela odvojiti želje, radosti, sjećanja. Doživljaji su postali duhovni. Kao u onom snu. Tijelo je postalo manje važno.

NESTAO JE STRAH OD SMRTI!

Kao nekim čudom mogao sam s dragošću razumjeti zašto sv. Franjo smrt naziva sestricom!

Ne znam jesam li se obratio. Ne znam koliko će trajati. Naučio sam kako je mukotrpno kretati se prema obraćenju, kako je uzbudljiva lagana, neopterećena duša. Shvatio sam da sam sebe ne obraćam, nego to čini dragi Bog.

I samo da znate – opet ću na ispovijed! Ovaj put bez stida zbog svojih slabosti. Ovaj put iz naučene poniznosti, iz naučenog pouzdanja u ljubav Boga Oca, Boga Sina i Boga Duha Svetoga!

NIKADA NE DAJ DA NAM LJUBAV BUDE NAVIKA

Piše: Dušanka Šimunović

Ljudi prepoznaju zamke što ih donosi život. Zamke, to su veće, što nam je nešto dragocjenije. Što ugrožava ljubav, na primjer? Tekst pjesme *Parnog valjka, Dok je tebe*, odlično to prepoznaje:

*I samo ne daj nikada
Da nam ljubav
bude navika
I samo ne daj,
ne daj nikada
Da nam ljubav
bude navika.*

Ono od čega živimo jest ljubav. Dakle, može prestati biti ono što je bila. Rutina života može je uništiti, ako to dopustimo, i pretvoriti je u samu njezinu suprotnost. Zato tekstopisac vapi:

*I samo ne daj,
ne daj nikada,
da nam ljubav
bude navika!*

Vrijedi li to i za Boga? Našu najveću ljubav, najveću dragocjenost. Bojim se da vrijedi.

Misna se slavlja, nažalost, također mogu pretvoriti u rutinu. I svakom je dobronamjerniku razumljivo i jasno da su i naši pastiri izloženi pogubnosti rutine.

Bez obzira na unutarnje i vanjske okolnosti, prolaznost vremena, trenutačnu indisponiranost ili rastresenost, u misnom slavlju postoji trenutak u kojem nam se na zapanjujuće jasan način razotkriva snaga i autentičnost svećeničke ljubavi – podizanje Pre svetog Tijela i Predragocjene Krvi.

Ne u propovijedima! Riječi su samo jedan od načina nesavršene ljudske komunikacije. Uzdizanje Živoga Gospodina, govor tijela ili možda govor duše, najizvršnije su svjedočanstvo vjere. Svećenici zasigurno imaju propisan način kako to činiti, no nema tih pravila, dobre pripreme koja bi mogla prikriti suštinu osobna svećenikova odnosa prema Bogu. Sve-

ćenik je pred Bogom i pukom, u trenutku podizanja svetinja razgolićen u svojoj vjeri. Sve se vidi i sve je jasno.

Živa vjera, živa ljubav će se, poput plamena, prelići na sve nazočne. Tu nema mjesta ni pravilima ni formi!

Samo jedan pogled, u trenutku podizanja svetinja, razotkriva vjeru onoga kojemu je poslanje prenositi vjeru. To osobno i autentično svjedočanstvo ljubavi za Gospodina najglasniji je i nedvosmislen govor, premda bez riječi.

ŠTO MI,
VOJNICI BEZGREŠNE,
MOŽEMO UČINITI?
KAKO MI MOŽEMO
DOPRINIJETI?

U svom pismu iz 1912. godine, svojoj *najdražoj mami*, Mariji Kolbe, njezin odani sin, veliki Maksimilijan Kolbe, ponizno piše te ju moli:

*Na kraju molim
za posebnu molitvu,
jer mi je toliko potrebna.
NIJE LI TO I UPUTA
ZA SVE NAS?*

MLADI HODOČASNICI OSVOJILI ZAGREB: REKORDNIH 10 TISUĆA HODOČASNIKA NA **6. ANTUNOVSKOM HODU MLADIH!**

Izvor: www.ofmconv.hr

Na 6. *Antunovskom hodu mladih* u Zagrebu okupilo više od 10 tisuća hodočasnika. Mladi iz cijele Hrvatske, BiH, Srbije, Njemačke, Austrije i drugih zemalja ujedinili su se u duhu vjere i zajedništva kako bi proslavili ovaj događaj posvećen svetom Antunu Padovanskom.

Vođen dubokom vjerom i ljubavlju prema bližnjima, sveti Antun Padovanski postao je uzor i zaštitnik mnogima.

Njegova predanost Bogu i siromašnima učinila ga je jednim od omiljenih svetaca u Katoličkoj Crkvi.

Njemu u čast, *Hod* su organizirali Centar za duhovna zvanja franjevaca konventualaca u suradnji s bazilikom sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu, Župom sv. Antuna Padovanskog u Sesvetskim Selima te Evangelizacijskom zajednicom *Sveti Duh* pod vodstvom fra Stjepana Brčine. "Mladi su budućnost Crkve i našeg društva. Važno je da im pružimo priliku da se susretnu s iskustvom živog Boga i da žive svoju vjeru na autentičan način", istaknuo je fra Stjepan Brčina, inicijator i voditelj hoda.

Dan *Hoda* bio je ispunjen molitvom, slavljenjem i bogatim evangelizacijskim programom. Jutro je započelo pretprogramom ispred Župe sv. Antuna Padovanskog u Sesvetskim Selima, a nakon svete mise hodočasnici su se uputili na procesiju dugu šesnaest kilometara prema bazilici sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu.

Drugu su godinu zaredom u križ kojim je predvođena procesija bile ugrađene relikvije svetog Antuna, što je dodatno naglasilo duhovnu važnost događaja. Nošena su i pisma s molitvama i zahvalama vjernika koji nisu mogli sudjelovati. Procesija se zaustavila u franjevačkom samostanu Hercegovačke franjevačke provincije i crkvi Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije u Dubravi, gdje su hodočasnici odmorili i pomolili se.

Ove godine Hod je obilježilo i nekoliko novosti. Mnogi su Zagrepčani i Zagrepčanke na svojim domovima istaknuli zastavu *Antunovskog hoda* te tako i vizualno naglasili njegovu duhovnu važnost za glavni grad i cijelu Hrvatsku. Prvi je put na Trgu bana Josipa Jelačića postavljena i pozornica na kojoj je prikazan dramsko-scenski prikaz i održan evangelizacijski program pjevanja, plesa i slavljenja. Ovaj dio programa, koji je predvodila Evangelizacijska zajednica *Sveti Duh*, privukao je pozornost prolaznika i dodatno doprinio veselom ozračju.

"Bilo je predivno. Trg su ispunile suze radosnice, ljubav i radost", rekla je Iva Krivić, hodočasnica, i dodala kako nije očekivala ovoliko velik broj ljudi na *Hodu*.

KOLBEOVI CITATI

"Gdje je prvi uzrok, onaj uzrok uzrokâ naše krize?

U pomanjkanju iskrenosti i poštenja. U neizvršavanju obveza prema Bogu, sebi i bližnjemu. Neka danas svi bez iznimke pristupe iskrenoj ispovijedi i počnu živjeti istinski katolički život. Domovina će se odmah oporaviti, ozdraviti će financije, probuditi se gorljivost za rad."

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 1033)

Hodočasnici su stigli u baziliku sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu u večernjim satima. Održano je klanjanje Presvetom oltarskom sakramentu te se častilo relikvije svetog Antuna. Ovogodišnji *Antunovski hod* završio je zahvalnim slavljenjem uz slavljenički tim Evangelizacijske zajednice *Sveti Duh Ješua*.

Antunovski hod mladih još je jednom potvrdio svoju važnost. Rekordan broj sudionika pokazao je da je žed za duhovnim iskustvom i autentičnim svjedočenjem vjere među mladiima veća nego ikada.

„Samo ljubav stvara!“ sv. Maksimilijan M. Kolbe

ZAHVALNICA

Zahvalni Bogu za Vašu dobrotu i otvorenost, zahvaljujemo i Vama što podupirete izgradnju Duhovno-pastoralnog centra „Oaza Bezgrešne“. Sudionici smo djela koje Bog po nama izvodi kako bi se proslavio On i raslo Njegovo Kraljevstvo u srcima ljudi koji će puninu života pronaći u okrilju Bezgrešne.

Neka Vas dobri Bog blagoslovi,
a Bezgrešna prati svojim majčinskim zagovorom!

O. ZDRAVKO TUBA
NACIONALNI ASISTENT M₁ – VOJSKE BEZGREŠNE

„NADAM SE DA, UZ POMOĆ BEZGREŠNE, NI JEDNU ZEMLJU NEĆEMO ZAObIĆI NITI NAROD NAPUSTITI I DA ĆEMO SVUGDJE USPOSTAVITI VOJSKU BEZGREŠNE I NJEZINU SREDIŠNJICU, NIEPOKALANÓW.“ SK 662

„Osvojiti čitav svijet za Krista po Bezgrešnoj.“

OBAVIJEST

UPISNICA ZA NOVE ČLANOVE VB

Dragi članovi –
apostoli Vojske Bezgrešne,
sve potrebno za upis
kao i sve o Vojsci Bezgrešne možete
pročitati i pratiti na:
[www.vojska-bezgresne.com/
upisnica](http://www.vojska-bezgresne.com/upisnica)

Facebook:
Vojska Bezgrešne

Članovi koji nisu prijavili svoju
mail adresu, a žele primati
newsletter mogu nam se javiti na
vojska.bezgresne@gmail.com.
Preporučamo prijavu osobne mail
adrese, ne mail adrese s posla.
Ujedno, molimo vas ukoliko dođe
do promjene da nam javite vašu
novu adresu stanovanja radi slanja
Apostola Bezgrešne.
Hvala vam!

Ime i prezime:

.....
.....

Datum i mjesto rođenja:

.....
.....

Adresa stanovanja (ulica i broj):

.....
.....

Broj pošte i mjesto:

.....
.....

Mobitel – telefon:

.....
.....

Zanimanje:

.....
.....

Župa:

.....
.....

Biskupija:

.....
.....

OIB:

.....
.....

E-mail:

.....
.....

Dozvoljavate li da Vaši

osobni podaci budu upisani
u arhiv članova VB?

DA – NE
(zaokruži)

Salus in formorum, ora pro nobis!

U ljepoti stvorenosti čovjek se uvijek vraća svojem Stvoritelju. Čovjek je Božje biće: duh, duša i tijelo. Na svojem životnom putu prolazi stazama koje donose mnoge nepoznate situacije i u čovjekovu životu ostavljaju tragove s različitim učinkom. Krhkost ljudske naravi ispunja čovjekove dane i on, koji je pozvan dopunjati što nedostaje mukama Kristovim (usp. Kol 1, 24), traži lijek za sebe kako bi uspio u punini ostvariti svoje poslanje za svakog čovjeka. Da, pozvani smo brinuti se za svakog čovjeka i njegovo spasenje.

Čitajući Bibliju od samoga njezina početka uočavamo kako sveti pisci u različitim knjigama, opisujući događaje i dijaloge među likovima, često spominju zauzetost čovjeka za čovjekovo zdravlje. "Strah Gospodnji vijenac je mudrosti koji cvate mirom i zdravljem" (Sir 1, 18); "Više valja zdravlje i snaga nego sve zlato svijeta i krepko tijelo više od golema posjeda" (Sir 30, 15); "Sine moj, u bolesti ne budi potišten, već se Bogu moli, jer on zdravlje daje" (Sir 38, 9).

Njihova je mudrost kroz stoljeća prenošena sve do naših dana, posebno po sv. Franji zaštitniku prirode, svega stvorenoga, kao i po njegovoj braći i sestrama. Sam je sv. Leopold Bogdan Mandić govorio: "Bog je naš lijek i liječnik", vjerujući u to, ali i ostavljajući na nama odgovornost za brigu o našem zdravlju.

Sve naše nastojanje oko dobra zdravlja neka bude put dobrom duhu s molitvom na srcu i usnama: "Gospodine, za tebe živjet će srce moje i živjet će moj duh. Ti ćeš me izliječiti i vratiti mi život, bolest će mi se pretvoriti u zdravlje" (Iz 38, 16). Na to nas potiče i sv. Maksimilijan: "Nastojte se liječiti i previše ne zamarati, jer (zdravlje) pripada Majci i morate ga očuvati kako biste uvijek što bolje radili" (SK 861).

U Marijinu svetištu s Majkom koja najbolje zna što je Njezinoj djeci potrebno, ta Ona je zdravlje bolesnih – *Salus in formorum*, Ona za svakoga od nas govori Gospodinu: "Vina nemaju" (zdravlja, mira, nade nemaju) brinemo se o duhovnom i

tjelesnom zdravlju svoje braće (usp. 1 Sam 17, 18) koristeći bilje koje je Božji dar za čovjekovo zdravlje.

Osluškujući nadahnuće Duha po Mariji pripremili smo prema staroj samostanskoj recepturi tinkture – kapljice od ljekovita bilja koje je Bog nama ostavio u prirodi kao lijek našem tijelu koji pomaže i uklanja tjelesne tegobe.

Prilogom koji darujete sudjelujete u izgradnji i uređenju Duhovno-pastoralnog centra "Oaza Bezgrešne" u Marijinu svetištu u Molvama.

Gospodin je darovatelj zdravlja našoj duši i tijelu.

**HVALA VAM
NA POVJERENJU!**

**ZDRAVLJE BOLESNIH,
MOLI ZA NAS!**

KAPLJICE PRIPREMLJENE PREMA STAROJ SAMOSTANSKOJ RECEPTURI

*Prilogom koji darujete sudjelujete u izgradnji i uređenju
Duhovno-pastoralnog centra „Oaza Bezgrešne“ u Marijinu svetištu u Molvama.*

Hvala vam na povjerenju!

Zdravlje bolesnih, moli za nas!

Naručiti možete na: vojska.bezgresne@gmail.com

TINKTURE - KAPLJICE OD:
RUŽMARINA
(ROSMARINUS OFFICINALIS),
ĐUMBIRA
(ZINGIBER OFFICINALE),
MATIČNJAKA
(MELISSA OFFICINALIS),
GORKOG PELINA
(ARTEMISIA),
MEDVJEDEG LUKA
(ALLIUM URSINUM)
I KOPRIVE
(URTICA DIOICA).

LJEKOVITA SVOJSTVA **RUŽMARINA:**

Ružmarin je poznat u suzbijanju patogenih mikroorganizama, npr. u hrani, ima antimikrobno djelovanje, smanjuje rizik od raka dojke, debelog crijeva i kože, poboljšava pamćenje, koncentraciju i zdravlje mozga, smanjuje rizik od srčanih bolesti, ublažava probavne tegobe, grčeve u crijevima, plinove ili bolove, blagotvorno djeluje kod menstrualnih grčeva i glavobolje, opušta mišiće, smanjuje razinu stresa, smiruje i opušta. Jedan je od najjačih prirodnih antioksidansa.

LJEKOVITA SVOJSTVA **ĐUMBIRA:**

Đumbir je vrlo koristan kod prehlada, virusnih infekcija, upale grla, krajnika, angine te smanjuje upalne procese u organizmu. Prirodno je sredstvo protiv glavobolje, zubobolje i bolova u zglobovima. Učinkovito je sredstvo u borbi protiv suvišnih kilograma, učinkovito smanjuje apetit i tonizira organizam.

LJEKOVITA SVOJSTVA **MATIČNJAKA:**

Matičnjak umiruje i opušta živčani sustav, poboljšava kvalitetu sna ne samo kod odraslih nego i kod djece, podiže raspoloženje i ublažava štetne učinke stresa, smiruje živčani i probavni sustav, poboljšava mentalne sposobnosti i kognitivne funkcije, pomaže kod liječenja herpesa.

LJEKOVITA SVOJSTVA **GORKOG PELINA:**

Pelin brzo otklanja sve probavne smetnje i nadimanje, odlično je sredstvo protiv grčeva u želucu i crijevima, protiv katara želuca, kronične začepljenosti, proljeva, prevelike kiseline u želucu, debljine, pritiska i boli, žutice, žgaravice, žuto obloženog jezika i lošeg zadaha. Osobito se preporučuje ljudima bez žučnog mjehura. Pomaže čišćenje organizma od parazita i crijevnih nametnika.

LJEKOVITA SVOJSTVA **MEDVJEDEG LUKA:**

Pomaže u čišćenju organizma i pridonosi smanjenju kolesterola. Čisti želudac, krv i krvne žile, poboljšava pamćenje i smanjuje visoki krvni tlak, vrtoglavicu, pritisak u glavi i gušenje. Čisti tijelo od svih nagomilanih otrova i tako liječi reumu, giht i sve kožne bolesti, liječi kronične upale i popratne smetnje.

LJEKOVITA SVOJSTVA **KOPRIVE:**

Koristi se za poticanje izlučivanja urina, jača mokraćni mjehur, otapa žučni i bubrežni kamen, čisti masne jetrene stanice te pomaže kod ciroze jetre, čisti krv i obnavlja crvena krvna zrnca, pomaže kod anemije, proljetnog umora, migrene ili općenito iscrpljenosti, ublažava i sprečava ispadanje kose.

TINKTURE MOŽETE NABAVITI
U GALERIJI SAMOSTANA
ILI NARUČITI NA:
vojska.bezgresne@gmail.com

Predragi članovi VB,
prilažemo, kako ste nas zamolili, podatke za uplatu priloga
kojim želite sudjelovati u apostolatu Vojske Bezgrešne.

Ovaj dio možete izrezati i zamoliti u pošti
da Vam ispune podatke na uplatnicu.

UNAPRIJED VAM ZAHVALJUJEMO I NEKA VAS PRATI ZAGOVOR BEZGREŠNE!

NALOG ZA NACIONALNA PLAĆANJA

PLATITELJ (naziv firme i adresa):	Valuta ☐ EUR ☐ Intex
IBAN ili broj računa platišlja:	IBAN (račun) platišlja ili Platišlj:
Model :	Model i poziv na broj primatelja:
IBAN ili broj računa primatelja:	IBAN (račun) primatelja: HR2723600001101734905
Model :	Model i poziv na broj primatelja: HR00 2024
Skrta naziverc:	Opis plaćanja: DONACIJA
Datum izdavanja:	Opis plaćanja: DONACIJA
Primalac (naziv firme i adresa): NACIONALNI CENTAR VOJSKE BEZGREŠNE SVETI DUH 33 10000 ZAGREB	Opis plaćanja: DONACIJA
	Opis plaćanja: DONACIJA
Financijska institucija (FI)	Opis plaćanja: DONACIJA
Financijska institucija (FI)	Opis plaćanja: DONACIJA

Valuta i iznos:	EUR
IBAN (račun) platišlja ili Platišlj:	
Model i poziv na broj platišlja:	
IBAN (račun) primatelja:	HR2723600001101734905
Model i poziv na broj primatelja:	HR00 2024
Opis plaćanja:	DONACIJA
Opis plaćanja:	DONACIJA
Opis plaćanja:	DONACIJA

RAZMATRANJA MOLITVENIH NAKANA VB 2024.

Molimo da život bračnih parova bude odraz
Božje ljubavi u obiteljima i svijetu.

Ljepotu stvorenosti na Božju sliku pronalazimo u svojem srcu gledajući Boga koji je u nama, koji nas je stvorio i čiji smo hram. Znamo: "Na svoju sliku stvorio Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvorio, muško i žensko stvorio ih, I blagoslovi ih Bog..." (Post 1, 27-28). Čovjek je odraz Božje slike i Njegove ljubavi prema čovjeku. Bračni par – jedno drugome odraz su Božje slike i Božje ljubavi. U Katekizmu Katoličke Crkve čitamo: "Bog koji je čovjeka iz ljubavi stvorio, pozvao ga je na ljubav kao osnovno urođeno zvanje svakog ljudskog bića. Čovjek je naime stvoren na sliku i priliku samoga Boga koji je Ljubav. Budući da je Bog stvorio muško i žensko, njihova uzajamna ljubav postaje slikom posvemašnje i neprolazne ljubavi kojom Bog ljubi čovjeka. To je nešto dobro, vrlo dobro u očima Stvoriteljevim. I ta ljubav koju Bog blagoslivlje namijenjena je plodnosti i da se ostvari u zajedničkom djelu očuvanja stvorenja: 'I blagoslovi ih Bog i reče im: Plodite se i množite i napunite zemlju i sebi je podložite'" (Post 1,28) (KKC 1604).

Bog nije htio da čovjek bude sam, stvorio je ženu njemu jednaku. Bog je stvarao s čovjekom – na čovjeka je pustio tvrd san (dok čovjek spava, prepušta se Bogu u tvrdom snu, čovjek s Bogom stvara) Bog stvara ženu. U jednoj drugoj "slici" Bog sa ženom stvara. Mariju poziva na posebno poslanje Bogorodice. Tako Bog čovjeku ponovno daruje pomoć – Isusa, svojega Sina – Spasitelja. Bračni parovi u ovome pronalaze snagu za zajednički bračni hod sa Stvoriteljem, s Marijom, s čovjekom i ženom koji su predstavnici svih onih koje će susresti na svojem životnom putu.

Zatim: "Ustanova ženidbe i bračna ljubav po svojoj su naravi usmjerene radanju i odgajanju djece te u tome nalaze svoje ispunjenje: Djeca su najdragocje-

niji dar braka i uvelike pridonose dobru samih roditelja. Sam Bog koji je rekao: 'Nije dobro da čovjek bude sam' (Post 2,18) i koji je čovjeka od početka stvorio kao muško i žensko (Mt 19,4), želeći mu udijeliti posebno udioništvo u svome stvarateljskom djelu, blagoslovio je muža i ženu rekavši:

'Plodite se i množite se' (Post 1,28). Prema tome, pravo njegovanje bračne ljubavi kao i sav ustroj obiteljskog života što otud proizlazi – ne zanemariivši ostale svrhe braka – idu za tim da bi supružnici s hrabrošću bili spremni za suradnju sa Stvoriteljevom i Spasiteljevom ljubavlju, koji po njima neprekidno umnožava i obogaćuje svoju obitelj" (KKC 1652).

Svoj život predanja jedno drugome supružnici mogu živjeti u ovoj stvarnosti onoliko koliko joj se otvore i koliko dopuste da ih ona obuzme. U toj Ljubavi i rastu svakodneвно, predaju joj se i dozvoljavaju da ih ona vodi. Ujedno, postaju odraz Božje ljubavi u ovome svijetu svojim ispunjenjem, postojanjem i djelovanjem, pojedinačno i kao supružnici. Molimo svakom čovjeku život u ljepoti stvorenosti na Božju sliku, a supružnicima blagoslov u ispunjenju darovana im poslanja.

APOSTOL BEZGREŠNE

Molimo da u Marijino uznesenju prepoznamo poziv na uzdignuće naše duše Bogu.

"Bog je stvorio čovjeka za neraspadljivost i učinio ga na sliku svoje besmrtnosti" (Mudr 2,23).

Marija je uznesena na nebo dušom i tijelom: "Napokon Bezgrešna Djevica, sačuvana čista od svake ljage istočnoga grijeha, ispunivši tijekom zemaljskog života, bila je s dušom i tijelom uznesena u nebesku slavu, i od Gospodina uzvišena kao kraljica svemira, da bude što sličnija svojemu Sinu, gospodaru i pobjedniku nad grijehom i smrću". Uznesenje Blažene Djevice posebno je sudioništvo u Uskrsnuću njezina Sina i anticipacija uskrsnuća drugih kršćana: U porodu si, Bogorodice, sačuvala djevičanstvo, a po smrti nisi ostavila svijet. Preselila si se k Životu, jer si Majka Života, i svojim molitvama izbavljaš od smrti naše duše" (KKC 966).

Razmatrajući ovu stvarnost naše vjere, možemo vidjeti što on za nas znači i što možemo naučiti od njega – od poziva da se od zemaljskog uzdignemo u nebesko, od smrtnosti u besmrtnost... Uzdignuti svoje misli, kako? Pratiti svoje misli, postati ih svjesni i učiniti sve da one loše iščeznu iz naše glave, kako? Zamijenimo ih dobrim mislima. Kako učiniti tu zamjenu? Pronađimo misao iz Svetoga pisma koja nas liječi, ohrabruje, koje je molitva za nekoga i molimo je u sebi, npr. kad god nam dođe loša misao (ne mogu, ne da mi se, strah me je...) izmolimo sveto-pisamsku misao/rečenicu, npr.: "Gospodin je pastir moj", "Čuvaj me Bože jer se tebi utječem". Tako ćemo uzdignuti svoje misli Bogu, dobre i ohrabrujuće misli zauzet će mjesto loših misli.

Uzdignuti srce Bogu, kako? Pogledajmo što nam je u srcu, ispovijedimo se. Molimo: "Čisto srce stvori mi Bože i duh postojan obnovi u meni." Uzdignuti dušu Bogu, kako? "Duša se moja k tebi privija, desnica me tvoja drži." Pusti svojoj duši da boravi uz Boga, misli na svoju dušu, brinimo se o njoj. Naše su duše stvorene

za neraspadljivost. Ako su za to stvorene, zašto na to zaboravljamo? Vjerujemo li u vječni život?

Uznesenje Marijino na nebo dar nam je, primjer i poticaj za uzdizanje naših potreba k Bogu.

"K tome u nebu imamo Majku, poosobljenje Božjeg milosrđa, Bezgrešnu. Ako te misao na život i na počinjene grijehе muči, ne usudiš se gledati u budućnost koja te čeka nakon groba, tad joj se potpuno predaj, bez granica. Njoj povjeri svoje spasenje, čitav svoj život, smrt i vječnost, iskreno se ispovijedaj i potpuno se pouzdaj u nju. Tada ćeš doživjeti mir i sreću, predokus neba. Čeznut ćeš za nebom. Ako to nikada nisi doživio, provjeri je li to istina, i uvjerit ćeš se" (SK 1016).

I našem je tijelu potrebno uzdizanje Bogu – za to imamo i sredstva: post, molitvu i djela milosrđa. Pozvani smo i tijelom slaviti Boga odvajajući od sebe i darujući sebe. Uzdignuti tijelo Bogu po postu. Post otvara vrata duhovnih sfera, slobodni od tjelesnih utega, ovisnosti o hrani, piću..., možemo se moliti, čitati, razmatrati Sveto pismo. Post je život u slobodi *od* i u slobodi *za*. Zašto uopće razmišljati o svemu ovome? Stvoreni smo za besmrtnost, i zašto se ne usmjeriti svemu onome što je za vječnost, za našu besmrtnost, za najveće blago a to je radost vječnosti za našu dušu.

Molimo da Marija, zdravlje bolesnih, izmoli svakom čovjeku otvorenost Božjem lijeku – daru bolesničkog pomazanja.

Vratimo li se imalo u mislima u svoje djetinjstvo, sjetit ćemo se da dijete kod svake i najmanje boli ili bilo čega što odudara od radosti, dobra i zdravija traži utočište kod svoje majke. Utkan je u nama ovaj odnos, gotovo instinktivno, nešto svojstveno čovjeku (jednome malom biću koje je usmjereno na svoju majku).

Životne (ne)prilike mogu to narušiti, ali nikada ne mogu ukloniti iz čovjekove srži. Ako je tako u našoj ljudskoj, zemljanoj naravi, prirodi našega bića ("Jahve, Bog, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša" Post 2,7), kako je tek u našoj duhovnoj stvarnosti? Što živi i proživljava naša duša? Protkani smo dahom života koji nas čini Božjom djecom, Njegovim stvorenjem. Dobro nam je znano, a i osjećamo čvrste i duboke korijene naše povezanosti s Majkom Marijom. Prirodno je, razumljivo je da svaka radost, bol, patnja, vodi dijete Majci i Ocu koji znaju najbolji lijek. Bolesničko pomazanje kao sakrament lijek je boli naše duše i tijela. Tako u Katekizmu Katoličke Crkve čitamo: "Kristovo suosjećanje s bolesnima i njegova brojna iscjeljenja svakovrsnih bolesnika očit su znak da je 'Bog pohodio narod svoj' (Lk 7,16) i da se približilo Kraljevstvo Božje. Ali Isus ima vlast ne samo liječiti već i grijeh opraštati: on je došao izliječiti čitavoga čovjeka, dušu i tijelo. Isus je liječnik koga bolesnici trebaju. Njegovo suosjećanje sa svima koji trpe ide tako daleko da se s njima poistovjećuje: +oboljeh i pohodili ste me+ (Mt 25,36). Isusova posve osobita ljubav prema bolesnima nije kroz vjekove prestala kršćane poticati na posebnu brigu prema svima koji trpe na tijelu i duši. Ta je briga uzrok neumornih napora da im se olakšaju muke. Isus često od bolesnika zahtijeva vjeru. Pri liječenju se pak služi znakovima: pljuvacčkom i polaganjem ruku, kalom i umivanjem. Bolesnici nastoje dotaknuti Isusa 'jer je snaga izla-

zila iz njega i sve ozdravljala' (Lk 6,19). Tako nas Krist, u svojim sakramentima, nastavlja 'doticati' da nas izlijeci" (KKC 1503, 1504)

Spomenimo tek jedan od učinaka slavlja ovoga sakramenta: "Posebni dar Duha Svetoga. Osnovna milost ovog sakramenta jest milost potpore, mira i ohrabrenja za nadvladavanje tegoba vlastitih teškoj bolesti ili staračkoj nemoći. Ta milost je dar Duha Svetoga koja obnavlja pouzdanje i vjeru u Boga, jača protiv napasti Zloga, to jest napasti obeshabrenja i tjeskobe smrti. Ta potpora Gospodnja snagom njegovu Duha privodi bolesnika k ozdravljenju duše, a također i tijela, ako je to volja Božja. I povrh toga 'ako je sagriješio, oprostit će mu se'" (Jak 5,15) (KKC 1520).

Koliki je izvor milosti za nas u daru ovog sakramenta koji nam Gospodin daruje. Na nama je samo ona vjera, stav i predanje Isusu koju izriče gubavac: "Ako hoćeš, možeš me očistiti. I odmah nesta s njega gube i očisti se" (Mk 1,40). Marija, Majka, zdravlje bolesnih, razumije svaku čovjekovu bol, nemoć, ranu... Neka nam izmoli milost otvorenosti darovanom Božjem lijeku po sakramentu pomirenja i bolesničkog pomazanja.

**Molimo da se članovi VB po molitvi svete krunice
potpuno stave u ruke svoje nebeske Majke.**

Vjerojatno svi imamo iskustvo smiraja u koje nam ulazi duh i tijelo kada prebiremo zrnca krunice, kada se molimo svojoj Majci Mariji. Što se događa dok deset puta molimo "Zdravo, Marijo"? Usporavaju se stanice tijela koje su stalno u ubrzanom pokretu, umiruju se, zaustavljaju se misli, smiruje ih molitva, i tako pomalo cijelog čovjeka u stanje smiraja. Nizanje ili ponavljanje u svakoj desетки usmjerava na razmatranje pojedinog otajstva. Nevjerojatna harmonija molitve koju ponavljamo i otajstva Isusova života koje razmatramo. Tako smireni, sabrani pronalazimo sebe u svakom otajstvu, ono što nam Bog daruje po Mariji i ono što trebamo uzvratiti Bogu; mislimo, riječima i djelima – cijelim životom.

Darovana su nam četiri otajstva krunice za sve što proživljavamo u svojem životu: radost, žalost, proslavu i obasjanost svjetlom. Zaustavimo li se samo nakratko na ovim otajstvima, vidjet ćemo koje bogatstvo daruju našem životu. Radosno otajstvo: Isusovo začecje, rođenje, dolazak na svijet, Marijin pristanak Božjem djelovanju... sve to budi u našoj nutrini duboku radost i novost života kojom smo obdareni. Žalosno otajstvo: Isus je podnio patnju, bičevanje, muku, izrugivanje, ostavljenost, težinu križa, smrt... radi nas, naših trpljenja i muka (bilo da proživljavamo to ili da svojom slabošću drugima nanosimo bol). Njegove nas rane iscijeliše, Njegova nam smrt otvara vrata uskrsnuća i novoga života. Slavno otajstvo: svi naši strahovi i nemiri, nesigurnosti nestaju u miru i sigurnosti koju nam daruje Marijina blizina dok nas uči kako se otvoriti Duhu kojega daruje Uskrsli svakom čovjeku. Otajstvo svjetla: obasjan je naš život svjetlom koje Bog daruje kad god nam je tama, kad god nam je potrebno svjetlo, kad god... Ovo je tek naznaka milosti koje nam Marija izmoli od Gospodina po našoj predanoj molitvi krunice. U enciklici *Ingruentium malorum* pape

Pija XII. čitamo: "Kako je sladak prizor i Bogu vrlo ugodan kada na izmaku dana kršćanski dom odzvanja uzdizanjem hvala u čast uzvišene Kraljice Neba! Tada krunica koja se zajednički moli okuplja oko Djevičine slike, s čudesnim jedinstvom srdaca, roditelje i sinove koji se vraćaju s dnevnog posla. Potpuno iz združuje, kako, s odsutnim članovima tako i s preminulima te ih naposljetku po najblažem vezu ljubavi sve tješnje povezuje s Presvetom Djevicom, koja će kao draga Majka doći među svoje sinove i spustiti na njih obilje darova sloge i mira. Tada će kuća kršćanske obitelji postati slična onoj u Nazaretu, postat će zemaljsko obitavalište svetosti, pravo svetište, u kojem će marijanska molitva svete krunice ne samo biti posebna molitva koja svakoga dana uzlazi k Nebu kao ugodan miris, nego će biti vrlo djelotvorna škola krepognog kršćanskog života."

Samo tko je pokušao moliti krunicu taj je i iskusio njezinu ljepotu i dubinu, bogatstvo milosti koje nam je darovano. Samo onaj tko se obratio Majci, poznaje istinitost i silinu riječi: "Evo ti sina! Evo ti majke!" (Iv 19,25). Trenutak je to kada je Isusu silno potreba blizina, kada odlazi od bliskih, kada napušta vidljiv tjelesan način života, kada svoj duh predaje Ocu, kada... i kada Majci daruje sina umjesto sebe – Sina. Baština! Koja baština?! Kolika i koliko neprocjenjiva! U toj baštini i stvarnosti živimo svoj odnos s Majkom.

Molimo da sve više ljudi, cijeli svemir,
slavi Bezgrešnu po Čudotvornoj medaljici.

Marijin je znak čudotvorna medaljica, "čudotvorna, iz razloga nebrojenih milosti i čudesa te obraćenja koje je Ona po njoj učinila" (SK 1051). Poznata nam je ova stvarnost, živimo u njoj. Ipak, pitamo se, ponovno, što nam je još skriveno u toj stvarnosti, što nam je još darovano a da se nismo otvorili primanju toga dara?

Isus na križu – znak podignut na Golgoti govori nam o našoj otkupljenosti, spašenosti, Isusovoj ljubavi prema nama, uskrsnuću... i tako niz ide u beskonačno prisjećanje na Božje darove.

Marija, Bezgrešna, Njezin lik otisnut na komadiću metala, naša je Majka, zaštitnica, prepoznateljica potreba našega srca, ohrabriteljica da se otvorimo i prepustimo djelovanju Duha u nama, Ljubavi Presvetog Trojstva i tako bismo mogli u beskonačnost nizati ono što je naša Majka. Ona koja je nakon Isusova uskrsnuća bila s apostolima, zatvorenima i u strahu od Židova, poznavateljica je čovjekovih dubina i zato uvoditeljica nas sami u prostore tih dubina. Marija nas uvodi u naše prostore kao što je boravila i među rodbinom i prijateljima mladenaca na svadbi u Kani, s apostolima na putu prema Golgoti... Tako boravi i u našoj stvarnosti poznavajući cijeli naš nutarnji svijet: sve ono što joj darujemo i sve čemu se otvrimo kada kod Isusa za nas zagovara: "Vina nemaju" (Iv 2,3), radosti nemaju... To je Majka, i to je tek djelić onoga što čini za svakoga tko joj se preda i tko s pouzdanjem nosi čudotvornu medaljicu. Pa čak i kada nedostaje pouzdanje same osobe, ali ga ima darovatelj medaljice, Ona se brine za svako svoje dijete. U to se uvjerio sv. Maksimilijan u svojem misionarskom djelovanju, i o tome je ponešto i zapisao na putovanju u Japan, 1930. godine: "Fra Zeno posvuda dijeli medaljice, što je bitno pomoglo u rješavanju stvari. (...) Mi smo požurili na brod. Perano, makar nam je čestiti kapetan (ili neki drugi iz posade) postao vrlo sklon nakon što je

dobio medaljicu. Vratili smo se na ručak i ponovno svi skupa sa stvarima u grad. Svuda – i u Čehoslovačkoj i u Austriji, Italiji i u Francuskoj sa zahvalnošću primaju Čudotvornu medaljicu, i kondukteri na željezničkoj postaji i policajci i drugi. Vidi se da Bezgrešna dopire do srdaca. O, kad bi što prije zavladala čitavim svijetom" (SK 868).

Razmatrajući ovoga mjeseca Marijino djelovanje u našem životu i svijetu, živimo kako nas potiče sv. Maksimilijan: "I medaljica Bezgrešne neka bude oružje, bolje reći metak, kojim se svaki vitez Bezgrešne služi. Kad bi tko bio i najveći grešnik, ako bi pristao nositi na sebi Čudotvornu medaljicu, treba mu je dati – mi ćemo ih rado besplatno poslati koliko god bude trebalo – i moliti za njega. Po mogućnosti treba poticati dobrom riječju na bezgraničnu ljubav prema Bezgrešnoj Majci i utjecati joj se u svim poteškoćama i kušnjama. Tko se iskreno počne moliti Bezgrešnoj, taj će se vrlo brzo, posebno na njezin blagdan, dati nagovoriti na ispovijed. Puno je zla na svijetu, ali treba se uvijek sjetiti da je Bezgrešna moćnija i da će "Ona satrti glavu paklenoj zmiji" [usp. Post 3,15] (SK 81).

Molimo da s ljubavlju i poštovanjem zovemo svoju Majku Bezgrešnom šireći tako istinu o Njzinu Bezgrešnom začecu.

O ljubavi i poštovanju možemo razmišljati pomoći teksta iz Knjige Izlaska: "Izuj obuću s nogu! Jer mjesto na kojem stojiš sveto je tlo" (Izl 3,5). Gospodin poziva Mojsija da izuje obuću dok mu prilazi jer mjesto na kojem stoji sveto je. Izuti se pred Gospodinom znači biti pred Njim ono što jesmo i kakvi jesmo; ostaviti teško blato i smeće koje nosimo na obući, kako bismo olakšani, onakvi kakvi smo u svojoj biti došli Gospodinu.

Mjesto je sveto, mjesto susreta je sveto, susret je svet. Razmišljajmo o tome. Ujedno, mjesto pored kojeg stojimo je sveto, mjesto mogega brata i sestre koji u susretu s Bogom žive svetost, teže punini susreta s Bogom na svetom mjestu. Poštivati nam je to sveto mjesto: i svoje i bratovo, iz ljubavi prema Bogu, drugima i sebi. Bog tako ljubi čovjeka, poštuje čovjekovu potrebu da mu daruje Majku. Majka – dar Ljubavi. Bog nam po Majci daruje milosti, a jedna je i dar Njzina Bezgrešnog začeca. U *Katekizmu* čitamo: "Tijekom vjekova Crkva je postala svjesna da je Marija, ispunjena Božjom milošću, bila otkupljena već od svoga začeca. Tako dogma o Bezgrešnom začecu, proglašena od Pape Pija IX. 1854. godine, izjavljuje: Preblašena Djevica Marija u prvom trenutku svoga začeca, jedinstvenom je milošću i povlasticom svemogućega Boga, u predviđanju zasluga Isusa Krista Spasitelja ljudskog roda, bila očuvana od svake ljage istočnoga grijeha" (KKC 491).

Bezgrešna – dar. U ljubavi i poštovanju prihvaćamo Majku. O Njoj govori Kolbe: "Osmi prosinca, Bezgrešno začecé, naša svetkovina, u punom smislu riječi – naša. To je naime imendan Božje i naše Majke, koja nosi upravo ime: *Bezgrešna*. Za članove i članice njezine Vojske to je dan posebnih milosti pa se za njegovu potrebu pripremiti na odgovarajući način. A kako? Svi, bez iznimke svi, koji su stali pod njezin štijeg, neka danas pristupe sv. pričesti. Čista srca, koliko je god moguće,

neka zajednički pristupe Stolu Gospodnjemu, jer je samo čista duša spremna primiti milosti koje Presveto Srce daje i iz kojega crpi naša Bezgrešna i Kraljica, i velikodušno dijeli. I to ne prema dostojnosti, jer nitko nije dostojan, nego prema milosrđu jer je na nju sv. Bernard mislio kada je rekao da je Bog za sebe pridržao pravednost, a njoj povjerio sav red milosrđa. Očistimo, dakle, srca i primimo u njega Gospodara nad gospodarima, izvor svekolike istine, dobrote i sreće... A zatim? Zatim žarko zamolimo Bezgrešnu da nas uzme za svoju svojinu. Neka nam utome posluži čin posvete Bezgrešnoj, pobudimo usebi ljubav i pouzdanje prema našoj najmilosrdnijoj Djevici, Kraljici, Majci, Zaštitnici, Nadi... Neka ovaj dan bude dan preporoda naših duša, obnove gorljivosti za širenje kraljevstva neba i zemlje Preljubazne Kraljice" (SK 991).

Neka nam ovaj dan bude dan koji će nas uvesti u dublju ljubav i poštovanje prema Bezgrešnoj, Njzinu Bezgrešnom začecu, ono što ćemo svakodnevno širiti u svijetu u kojem živimo – svjedočanstvom života i molitvom: "O, Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo i za sve one koji se tebi ne utječu, a naročito za neprijatelje svete Crkve i za sve one koji su tebi preporučeni."

POSVETNA MOLITVA BEZGREŠNOJ

Bezgrešna Djevice
Majko Crkve
i Majko moja, Marijo,
povjeravam Ti svega sebe,
prihvaćajući radosno
iz ruku Tvoga sina
nacrt milosti
koji je meni odvijeka
namijenio nebeski Otac.

Daj da poučljiv
djelovanju Duha
postanem
djelatno sredstvo
za izgradnju Kraljevstva,
u vjernosti primljena poziva,
u zajedništvu
sa svom svojom braćom,
osobito najsiromašnijom
i najpotrebnijom praštanja.

Zato Ti, Marijo,
prikazujem molitve,
djela i žrtve ovoga dana.

